

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XXV. D. Avrevs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](#)

S E C U L U M V.

XXII. Lupoldus. 17. sub D. Innocentio I.

XXIII. Nicetius. sed. an. 8. D. Bonifac. I. & D. Cœlestia.

XXIV. Marianus. 10. D. Cœlest. & D. Sixto III.

XXV. D. AVREVS.

D. Aureus Moguntinorum Episcopus, ad Clavum Romænum sedente D. Leone I. Pont. electus, qua patria, aut unde domo venerit, haud patet. Librorum nempe partem maximam optimamque tyrrannorum & hæreticorum violentiâ ereptam sibi, queritur etiam hoc quintum Christi seculum, quo Attila Hunnorum Rex Occidentis Imperium ferè totum pessum dedidit, & Arianorum machinatio Ecclesiam Romanam simûlque Germanam plurimam vexavit. Utriusque rabiem ac furorem nimium quantum expertus D. Aureus, ut sese servaret pastorem ovibus, Moguntiam tantisper reliquit, partim flammis, partim ruinis ab Attila eversam, more urbium aliarum maximè in littore Rheni positarum, inter quales numeris sis Spiram, Wormatiam, Argentoratum &c. Victo denique & pene ad internacionem deleto in campis galliae Catalaunicis Hunnorum exercitu, & horum Reges in Pannoniam reduce, redux & ipse Moguntiam D. Praeful non cunctando, sed properando restituit rem. Odium idcirco incurrit Arianorum maximum pastor vigilantissimus; unde cum forte in Sacello prope Dalhemium extructo ad aram faceret, ab Arianorum armata cohorte subito occupatur, multis confundit vulnibus, & unâ cum paris sanctitatis sorore Justina præceps in profundum datur. Annis trecentis & pluribus latuere hæc DD. Martyrum cadavera, nulla sui parte corrupta, & sanguinis rubore aspersa, quæ tandem Richolpus Carolo M. gratissimus.

A. 5.

Archiepiscopus solatio suo maximo reperta in D. Albani templum transtulit, translationem hanc clarissimis miraculis ratam habentibus Superis. Annis 16. præfuit Ecclesiæ Moguntinæ D. Aureus, quem sacra in sede sunt secuti Episcopi complures, non nisi nominibus denuo & fere communibus encomiis celebres, dicti omnes Episcopi laude dignissimi, pastores boni &c.

XXVI. Eutropius sed. an. 23. sub D. Leon. I. D. Hilari. & D. Simplicio.

XXVII. S. Adelbertus de an. sedis D. Felice III.

XXVIII. Ratherius non constat. D. Gelasio.

XXIX. Adelbaldus D. Anastasio II.

SECULUM VI.

XXX. Landfridus. de sedis an. sub D. Symacho.

XXXI. Rudhardus. non constat. D. Hormista.

XXXII. SIDONIVS II.

SIdonius II. sub D. felice IV. & aliis hujus Seculi V. Pontificibus floruit: quamvis enim de Sidonij annis in sede Episcopali numeratis non clare constet, posteris nihilominus eundem annorum numero & meritis excelluisse, diversæ prodiderunt abundè rerum circumstantiæ: siquidem non nisi sex aut septem numeravit Moguntiæ Episcopos hoc VI. Seculum, inter præstantissimos numerans Sidonium: Moguntiam quippe haec tenus sub ruinis sepultam fuscitavit denuo quà consiliis, quà auxiliis Sidonius. Vigorem pristinum reddidit sacris officiis, eum in finem erectis temlis & ædificijs aliis ad fovendam religionem maximè idoneis. Doctrinâ, eloquentiâ & virtutibus aliis cùm esset in Ecclesia, præsertim Germana celeberrimus, hereticorum sui temporis maleus ex merito suo est appellatus. In egenos præsertim liberalissimum